

Peter O.K. Olofson situr her situr her, í miðjuni, nr. trý frá vinstri, millum hinar prestarnar. Hann heldur ikki, at teir virka út frá Bíbliuni, tá teir loyva kvinnum at prædika. Og fleiri av teimum halda, at hann átti at hugsað um hvørjum landi hann er í, tá han úttalar seg

Her standi eg, eg kann ikki annað. Gud hjálpi mær!

- sigur Peter O.K. Olofson, prestur. Men nógv vilja hava hann at flyta seg, antin hugsjónarliga ella úr prestaembætinum í Fuglafirði

Peter O.K. Olofson varð í farnu viku spurður, um Margit Kjarbo, prestur, kundi fáa loyvi at prædika í kirkjuni. Margit er úr Fuglafirði, men starvast sum prestur í Danmark. Í løtuni heldur hon summarfrí í Føroyum, og fuglfríð-

ingar høvdu hug at hoyra hana prædika.

Men prestur segði nei! Hann hevur ikki broytt stöðu síðani hann á sinni noktaði Marjun Bæk at fara á prædikustólin.

Kann ikki annað

Mong halda tað vera rættiliga treiskt av fuglafjarðarpresti, soleiðis at nokta fuglfríðingum at hoyra tann prest, tey fegin vilja hoyra. Og at tað er skeiðt av honum ikki at vilja góðtaka, at lógin loyvur kvinnuligum pres-

tum. Men tað heldur hann ikki sjálvur!

- Bíblian sigur heilt greitt, at tað er galið at kvinnur eru prestar, sigur hann. Og uttan mun til hvat fólk sigur, so kann eg ikki víkja frá hesum!

Tað, Peter O.K. sipar til, er serliga orðini hjá Paulusi um, at kvinnur ikki eiga at vera lærarar.

- Her merkir »lærari« prestur, sigur hann. Tá Paulus sigur, at »konur« kunnu virka í kirkjuni, meinar hann við deknar. Tí havi eg onki ímóti, at ein kvinnuligur deknur er í kirkjuni í Fuglafirði.

- Men tað er demokratiskt samtykt, at kvinnur kunnu vera prestar. Og tað er vanligt í Føroyum. Flestu froyingar hava onki ímóti tí. Hvønn rætt hevur tú til at krevja, at bert tín persónliga meining skal vera avgerandi?

- Eg haldi, at besta trygd fyri, at ongin kann lata sína persónligu meining vera ráðandi innan kirkjuna, er, at at vit fylgja Bíbliuni, sigur hann. - Og so er ongin ivi um, hvørja stöðu vit eiga at hava til kvinnuligar prestar. Demokratiskt at avgera hvat er rætt í eini kirkju, sum byggir á Bíbliuna, ber ikki til.

»Geri meg ikki kostbaran«

Spurningurin um kvinnuligar prestar, er ikki tann einasti, har Peter O.K. hevur gjørt vart við sína meining. Tá Sissel Kvrbjø var her, hoyrdist eisini nógv til mannin.

Vil hann ikki bara provokera? Vil hann ikki bara, at fólk skulu tosa um hann?

- Nei, eg leiti ikki eftir trupulleikunum, svarar presturin. Eg geri bara vart við mína stöðu, tá trupulleikarnir kastast inn yvir meg.

Og tað sigur hann at teir gjørdur, tá Sissel var her. Sambært Peter O.K. var tað ætlanin, at hon skuldi syngja í Fuglafirði. Tí var hann noyddur til at gera vart við, at tað ikki bar til.

Onki við tjóðskaparkenslu at gera

Peturi O.K. dámar lítið, at ein tekur tað at hann er danskur prestur í Føroyum uppí hansara óvanligu stöðu til ymisk mál.

- Sá vækker man bare alle de nationale følelser, sigur hann.

Tað var danska fólka-tingið sum í 1947 samtykti lógina sum gav kvinnum loyvi til at prædika. Tí heldur hann tað vera óheppið, at "de færøske nationalfølelser" verða blandað uppí hetta.

»Spennandi arbeiði«

Kirkjufólki í Fuglafirði dáma ikki hansara meiningar. Og Bispur sendir honum bræv, har kravt verður, at tær verða settar til síðis.

Kennir Peter O.K. ikki seg sjálfvan settan eitt sindur til síðis, bæði innan kirkjuna og millum fólk í Fuglafirði?

Hann hevur onki svar til spurningin. Men hann heldur, at arbeiði hansara sum prestur í Fuglafirði er »spennandi«, sum hann tekur til.

Og hóast hann veit, at fólk eru, sum ikki eru samd við honum, so kann hann bert endurtaka tað, at altíð hevur sagt:

- Tað er vandamikið fyri eitt menniskja at víkja frá sínum sannføringum. Og hjá mær má alt standa og falla við Guds orði. Eg kann tí bert taka undir við Luther, tá hann sigur: »Her standi eg, eg kann ikki annað. Gud hjálpi mær«.

S-S-

Tað gekk ikki við góðum

- tá Hans J. Joensen, bispur, skuldi geva Margit Kjarbo loyvi at prædika í Fuglafirði. Peter O.K. var hvørki til at høgga ella stinga í

Millum tey sum tosaðu við fuglafjarðarprest um at lova Margit Kjarbo á prædikustólin, var Signar Hansen. Og tað var hann, sum næstseinasta mánadag sendi bispi bræv, har hann heitti á hann um at gera

okkurt við málið.

- Eg royndi fyrst at vera diplomatiskur, greiðir Hans J. Joensen frá.

- Eg skjeyt upp, at presturin bara læt meg taka avgerðina, soleiðis at honum hvørki nýttist at

siga ja ella nei. Men hesum var hann ikki sinnaður fyri. Og tí var onki annað at gera, enn at krevja, at Margit fekk loyvi at prædika.

Hans J. Joensen, bispur: Hetta er fyrstu ferð at trupulleikar av hesum slag hava verið í kirkjuni í Føroyum

Hann átti at kent sína stöðu

Bispur er ikki sørt harmur um, at hann soleiðis noyddist at taka ein prest